

5. Przewodniczącego i jego zastępcę oraz innych członków okręgowych targowiskowych komisji nadzorczych i ich zastępców powołują właściwi wojewodowie, przy czym przewodniczący lub jego zastępca będzie powołany spośród rolników-kandydatów przedstawionych przez izbę rolniczą. Przedstawiciele samorządu gospodarczego wojewodowie powołują spośród kandydatów zgłoszonych przez właściwe izby, zaś przedstawiciele wojewódzkiego związku samorządowego w województwach zachodnich i przedstawiciele wojewódzkich organów kolegialnych w pozostałych województwach — spośród kandydatów przedstawionych przez wydział wojewódzki.

6. Wojewoda może rozwiązać okręgową komisję przed upływem kadencji i powołać ją w nowym składzie lub odwołać poszczególnych jej członków, powołując innych z zachowaniem trybu przewidzianego w ust. 5.

§ 11. 1. Główna Targowiskowa Komisja Nadzorcza wykonuje swe czynności przy pomocy Biura, na którego czele stoi Główny Inspektor Targowiskowy, powołany przez Ministra Przemysłu i Handlu na wniosek przewodniczącego Głównej Targowiskowej Komisji Nadzorczej.

2. Okręgowa Targowiskowa Komisja Nadzorcza wykonuje swe czynności przy pomocy jednego lub więcej Okręgowych Inspektorów Targowiskowych, których powołuje wojewoda na wniosek przewodniczącego Okręgowej Targowiskowej Komisji Nadzorczej, zgłoszony w porozumieniu z Głównym Inspektorem Targowiskowym.

3. W sprawie ramowych regulaminów komisji Głównej i okręgowych mają zastosowanie przepisy § 6.

§ 12. 1. Koszty działalności targowiskowych komisji Głównej i okręgowych pokryte będą:

- a) z opłat targowych,
- b) z ewentualnych dotacji samorządu gospodarczego i terytorjalnego oraz organizacji społecznych.

2. Budżet okręgowej komisji zatwierdza wojewoda. Budżet ten nie może przekraczać 3% ogólnych wpływów brutto z opłat targowych danego okręgu.

3. W budżetach okręgowych komisji powinien być przewidziany udział w kosztach utrzymania Głównej Komisji w wysokości ustalonej przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określi również udział gminy m. st. Warszawy w kosztach utrzymania Głównej Komisji.

III. Postanowienia końcowe.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

161.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 26 lutego 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o notowaniach cen i rejestracji umów sprzedaży zwierząt gospodarskich i mięsa.

Na podstawie art. 10 ust. (3) i (6) oraz art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 639) zarządza się co następuje:

I. Notowanie cen.

§ 1. 1. Notowanie na poszczególnych targowiskach cen oraz ogłaszanie sprawozdań i kursów targowych w zakresie obrotu bydłem rogatym, trzodą, owcami i mięsem będzie powierzane terytorjalnie właściwym targowiskowym komisjom nadzorczym przewidzianym w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 160).

2. Zarządzenia, powierzające poszczególnym targowiskowym komisjom nadzorczym czynności określone w ust. 1, będą wydawane przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych po zasięgnięciu opinii właściwego dla miejsca notowań zarządu gminy oraz izby: przemysłowo-handlowej, rolniczej i rzemieślniczej.

3. Targowiskowe komisje nadzorcze, którym zostaną powierzone wskazane czynności będą używały nazwy: „Targowiskowa Komisja Nadzorcza i Notowań Cen w”.

§ 2. 1. Do targowiskowych komisji nadzorczych i notowań cen należy w zakresie notowania cen:

- a) stwierdzanie i ogłaszanie cen płaconych na targowisku za bydło rogate, trzodę chlewną i owce oraz cen za mięso z tych zwierząt w obrocie hurtowym;
- b) ogłaszanie danych, dotyczących obrotu na targowisku oraz ilości towaru dostarczonego do miejscowej rzeźni z pominięciem targowiska;
- c) podawanie charakterystyki targu w poszczególnych działach obrotu.

2. Ogłoszenia sprawozdań dotyczących cen i obrotu oraz charakterystyki targu należy dokonywać w miejscowości, w której się targ odbywa, zasadniczo w dniu notowania, a najpóźniej następnego dnia powszedniego.

§ 3. 1. W miejscowościach, w których targi zwierzętami odbywają się przynajmniej raz w tygodniu wojewoda na wniosek targowiskowej komisji nadzorczej i notowań cen może powołać do prac tej komisji w zakresie notowania cen rzeczoznawców.

2. Rzecznicy ci będą powoływani w równej liczbie spośród kandydatów przedstawionych przez właściwy dla miejsca notowań zarząd gminy, oraz izbę: przemysłowo-handlową, rolniczą i rzemieślniczą.

3. Wojewoda może odwołać rzeczoznawców i powołać nowych w trybie przewidzianym w ust. 2.

§ 4. 1. Komisja notuje ceny w specjalnej księdze notowań w formie protokołu podpisanego przez członków komisji (rzeczoznawców); księga ta powinna być sznurowana i potwierdzona przez właściwy dla targowiska zarząd gminy.

2. Komisja notuje ceny i ogłasza sprawozdania bądź to na zasadzie rejestracji umów sprzedaży (§ 9) i obserwacji rynku bądź też na podstawie samej obserwacji.

§ 5. Notowanie powinno się odbywać z zachowaniem następujących zasad:

- pod uwagę będą brane tylko transakcje, zawarte w dniu notowania;
- nie podlegają notowaniu ceny transakcyjnych tendencyjnych, oraz transakcyjnych odbiegających od ustanowionych typowych warunków sprzedaży i jednolitej nomenklatury;
- dla każdego rodzaju towaru będą podawane ceny najniższe i najwyższe; ceny wyjątkowe można podać tylko wówczas, gdy zostaną wyraźnie jako takie zaznaczone;
- ceny będą podawane loco targowisko lub hala hurtowej sprzedaży mięsa.

§ 6. Przewodniczący i inni członkowie komisji mają prawo dostępu do miejsc sprzedaży i śledzenia przebiegu poszczególnych transakcyj. Przewodniczący lub jego zastępca ma ponadto prawo wglądu do dowodów rejestracji umów sprzedaży (§ 10).

§ 7. 1. Koszty związane z wykonywaniem czynności notowań cen pokrywa gmina, w której komisja ma swoją siedzibę.

2. Przewodniczący i inni członkowie komisji sprawują swe czynności bezpłatnie; zarząd gminy może jednakże przyznać im zwrot rzeczywistych kosztów i diety.

§ 8. Regulamin prac komisji w zakresie notowania cen uchwalony przez komisję zatwierdza wojewoda.

II. Rejestracja umów sprzedaży.

§ 9. 1. Rejestrowanie na poszczególnych targowiskach zawartych na nich umów sprzedaży bydła rogatego, trzody chlewnej, owiec oraz hurtowej sprzedaży mięsa zarządza Minister Przemysłu i Handlu w sposób przewidziany w § 1 ust. 2.

2. Obowiązek rejestrowania może dotyczyć umów sprzedaży wszystkich wymienionych artykułów lub tylko niektórych z nich.

§ 10. 1. Rejestrowanie umów sprzedaży oraz wydawanie dowodów zarejestrowania uskutecznia zarząd targowiska przez zaprzysiężonych funkcjonariuszów.

2. Dowód zarejestrowania winien zawierać następujące dane:

- Nr. kolejny,
- datę zawarcia umowy,
- imię i nazwisko sprzedawcy,
- imię i nazwisko nabywcy,
- jakość i rodzaj, wagę i ilość oraz ewentualny znak towaru,
- cenę każdego rodzaju towaru,
- na specjalne żądanie władzy nadzorczej — adnotację co do przeznaczenia oraz pochodzenia towaru.

3. Cena zwierząt rzeźnych i mięsa powinna być podawana za 1 kg, a zwierząt hodowlanych lub użytkowych — za sztukę, w każdym przypadku według obowiązującej nomenklatury towaru.

4. Podawanie cen nieustalonych umową względnie cen wyrażonych w sposób opisowy, jak np.: „x zł ponad notowanie” jest wzbronione.

5. Postanowienia dotyczące obowiązku notowania wagi (ust. 2 lit. e) nie stosuje się w przypadkach transakcyj zwierzętami, przeznaczonymi na cele hodowlane i użytkowe, o ile nabywcą jest producent rolny lub hodowca.

§ 11. Dowód zarejestrowania sporządza się w 3-ch egzemplarzach; po jednym otrzymuje sprzedawca i nabywca, trzeci zaś zostaje w aktach przynajmniej przez rok.

§ 12. Umowy zawarte poza targowiskiem lub w czasie nietargowym nie mogą być rejestrowane.

§ 13. Do rejestracji powinien zgłosić umowę sprzedawca lub osoba występująca w jego imieniu. Zgłoszenie winno nastąpić w dniu sprzedaży.

§ 14. O ile na targowisku została ustanowiona komisja notowań, zarząd targowiska jest obowiązany po skończonym targu przedstawić jej spis zarejestrowanych transakcyj wraz z dowodami zarejestrowania.

§ 15. Poza przypadkami przewidzianymi w rozporządzeniu niniejszym oraz w innych przepisach szczególnych treść dowodu zarejestrowania nie może być ujawniana.

III. Postanowienia szczególne.

§ 16. 1. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych może powierzyć czynności określone w § 1 ust. 1 oraz w § 9 w całości lub częściowo giełdom mięsnym lub kasom targowym.

2. W przypadku rejestrowania umów sprzedaży przez giełdę mięsną karta umowy, sporządzona przez maklera przysięgłego, zastępuje dowód zarejestrowania (§ 10 ust. 2).

IV. Postanowienia karne.

§ 17. Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia podlega karom przewidzianym w art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem.

V. Postanowienia końcowe.

§ 18. Na targowiskach, na których w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są czynne komisje notowań cen przepisy tego rozporządzenia będą obowiązywały od dnia 1 maja 1936 r.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

162.**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 26 lutego 1936 r.

o składzie i sposobie działania komisji szacunkowych, powoływanych do ustalania przyrostu wartości majątku spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.

Na podstawie art. 248 § 3 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządzam co następuje:

§ 1. Komisje szacunkowe, przewidziane w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 stycznia 1934 r. o składzie i sposobie działania komisji szacunkowych, powoływanych do ustalania wartości majątku spółek akcyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110), są właściwe również dla ustalania przyrostu wartości majątku spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

163.**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU**

z dnia 2 marca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 30 maja 1933 r. w sprawie emisji I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej.

Na podstawie części 3 art. 34 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 30 maja 1933 r. w sprawie emisji I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 337) przepis § 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 1. Na cele, przewidziane w ustawie z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz w art. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie, przejęte na własność Państwa z mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 277) i w art. 99 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59), wypuszcza się I serję 3% państwowej renty ziemskiej w złotych w złocie na sumę 50.000.000 złotych w złocie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

164.**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU**

z dnia 3 marca 1936 r.

o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. W cenniku, załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 978), wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w punkcie I 2 b) 1) po wyrazie „Wisła” dodaje się przecinek i wyraz „Zuch”;
- 2) w punkcie I 2 b) 2) w brzmieniu, ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 21 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 71), po wyrazie „Wanda” dodaje się przecinek i wyraz „Nasze”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

82366

Cena 25 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje spowodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.